

Obrim nous camins de solidaritat

Som a punt de finalitzar un any que, per a Rubí Solidari, ha servit per ampliar els camins de la solidaritat, el coneixement, la comprensió i el compromís solidari. Ens hem acostat a Colòmbia i a l'Orient Mitjà; hem fet més estrets vincles amb Centre Amèrica; i volem reprendre la nostra solidaritat amb el poble Saharauí, hem reflexionat sobre la salut del planeta; hem posat en marxa activitats obertes a tota la ciutadania... I tot això en mig d'un important canvi en les formes de relacionar-nos i col·laborar amb l'Ajuntament, mitjançant un Consell Municipal de Solidaritat i Cooperació per al Desenvolupament (CMSCD) que després de dos anys de funcionament ha mostrat la seva total inoperància i la suprema burocratització de la solidaritat a la nostra ciutat.

Durant aquest 2008, Rubí Solidari ha pogut dur a terme totes les activitats previstes, i fins i tot ampliar-les. Per exemple, s'ha organitzat una brigada solidària de tres persones, que han estat durant el mes d'agost a Guatemala, apropant-se al treball que realitzen les entitats autòctones pel desenvolupament de la població més feble: els indígenes, les comunitats rurals i els antics guerrillers.

També s'ha dut a terme el Curs de Solidaritat i Cooperació Internacional, que enguany ha arribat a la setena edició centrat en la crisi alimentària i energètica actual. Un curs que, a més de tenir una molt bona acollida, s'ha complementat amb altres activitats obertes a la ciutadania.

D'altra banda, s'han obert nous contactes de cooperació amb la resistència iraquiana. En concret, amb part de la població que viu en l'exili a Síria. De fet, un dels reptes de l'any vinent serà cercar finançament ciutadà, al marge dels canals municipals, per desenvolupar un projecte d'ajuda a les vídues i orfes de l'Ocupació. També ens proposem desenvolupar un projecte al Perú, relacionat, en aquest cas, amb l'atenció socio sanitària a persones

amb discapacitats.

Aquestes accions, el manteniment de les campanyes i projectes locals, i la suma a les nostres activitats de noves propostes ens obligaran a treballar de valent. Sobretot ara, que les vies de comunicació i col·laboració amb el consistori han canviat. La nova normativa municipal imposada en el CMSCD, limita a només dos els projectes que es finançaran a cada entitat. Aquesta mesura suposarà per a Rubí Solidari -entitat en què hi convivim diferents sensibilitats solidàries en moltes parts del món- un contratemps, ja que fins el moment, el finançament municipal ens havia permès treballar, durant anys, en diversos projectes arreu del món, no en funció d'uns "números clausos" que ara se'ns imposen, sinó en funció de la qualitat i responsabilitat dels projectes. Aquesta opció del CMSCD ve a beneficiar a aquelles entitats franquícia i sense cap arrelament ciutadà que oportunísticament s'han instal·lat a la nostra ciutat.

La burocràcia municipal del CMSCD ha fet possible que a hores d'ara, a 15 dies de finalitzar l'any 2008, encara no es disposi d'informació sobre quins projectes han estat recolzats amb la partida del 0,7 municipal.

Rubí Solidari es planteja aquestes novetats com a reptes, que ens obligaran a ser més imaginatius. No seran impediment perquè continuem fent la nostra feina: ampliar els camins de la solidaritat, explicar perquè continua sent necessària i portar allà on puguem una mica de benestar, esperança i dignitat.

Però això només ho podem fer si som capaços de continuar obrint Rubí Solidari, la nostra ONG, a la ciutadania de Rubí i que aquesta, és a dir, tu, ens continuïs donant el suport necessari per tirar endavant i vèncer aquets reptes. En aquestes pàgines trobareu com poder-ho fer.

INDEX

Pàg 2: VII è Curs de Solidaritat i Cooperació Internacional

Pàg 2: Decreixement, una nova manera d'entendre la vida

Pàg 3: Primera Nit de Rock Solidari

Pàg 3: Presentació de l'Agenda Llatinoamericana

Pàg 4: Brigades 2008

Pàg 5: Projectes de Rubí Solidari

Pàg 5: Iraq i el dret a recuperar el futur

Pàg 6: Nicaragua y la intoxicación mediática

Pàg 7: Propostes per saber-ne més

Pàg 8: Col·labora amb nosaltres

Bon balanç d'un cap de setmana solidari

“Alimentació i energia, els reptes actuals” ha estat el títol de la setena edició del Curs de Solidaritat i Cooperació de Rubí Solidari. Els dies 21, 22 i 23 de novembre es van dur a terme xerrades i un cine fòrum. Prop de 40 persones van participar de les jornades

Per setè any consecutiu, Rubí Solidari ha posat en marxa el Curs de Solidaritat i Cooperació Internacional. La intenció d'enguany va ser posar sobre la taula les principals dades i problemàtiques relacionades amb l'alimentació i l'energia, actius que estan al centre del debat sobre la pobresa i diversos conflictes.

El Curs va tenir els dies 21, 22 i 23 de novembre, tot i que les activitats van començar abans. Dissabte 15 de novembre es va instal·lar una paradeta informativa al carrer, a la que es va fer difusió del curs, i a més es van vendre productes d'artesanía provinents de Guatemala. A més, els infants que van passar per la paradeta van poder pintar un cartell del curs, que ha presidit les xerrades posteriors a l'auditori de l'edifici Rubí Desenvolupament.

Pel que fa a les xerrades, van començar divendres 21 de novembre amb un panorama general dels conflictes que generen les lluites per els recursos alimentaris i energètics. Es va convidar Josep Prat, d'Enginyeria sense Fronteres, que va centrar la seva intervenció en *Els conflictes pel control dels recursos alimentaris i*

energètics al món.

Dissabte al matí es van tractar, en dues xerrades, dos conceptes clau: la sobirania alimentària i els agrocombustible, una de les causes que molts agricultors i pobles indígenes de centre i sud Amèrica es vegin explotats i desplaçats. Van intervenir Rosa Binimelis, de l'Institut d'Economia Ecològica i Ecologia Política, i Gustavo Duch, director de Veterinària Sense Fronteres. A la tarda, es va dur a terme el cinefòrum, centrat en la pel·lícula *La pesadilla de Darwin*.

Una de les novetats del curs d'enguany va tenir lloc dissabte a la nit. El local dels Castellars de Rubí va acollir un concert, al qual van actuar tres grups de la comarca: Wrong Way, Amolddo i Demasiado Tarde. En el moment de més afluència de públic, unes 200 persones es van congrega al local.

El curs es va tancar diumenge amb una taula rodona, a la que es van comentar i relacionar els conceptes de sobirania alimentària i decreixement, una nova corrent de pensament que basa la sostenibilitat en una reducció del consum individual en tots els sen-

tits. Van ser els ponents Giorgio Mosangini, del Col·lectiu d'Estudis sobre Cooperació i Desenvolupament, i Josep Fumadó, del Grup de Cooperació del Campus de Terrassa de la UPC.

Rubí Solidari valora de forma positiva el desenvolupament i l'assistència

a totes les activitats. Manca, però, una sessió de valoració, a la que es convidarà a tots els assistents per tal que exposin el seu punt de vista.

El curs ha comptat amb la col·laboració de l'Ajuntament de Rubí i els Castellars de Rubí.

Decreixement: una nova manera d'entendre la vida

Durant dècades, ens han dit que uns ingressos econòmics més grans eren el camí per a un futur millor. Creixement econòmic significava una vida millor per a tots nosaltres. Però després de molts anys de creixement econòmic i d'ingressos personals cada cop més grans, hem d'afrontar un fet evident: les persones no ens sentim més felices.

Vivim immersos en un model de vida insatisfactori i impossible de mantenir. El sistema actual, basat en el creixement infinit que no té en compte la finitud de recursos del planeta, ens està portant, i ens portarà, a viure en un món inhabitable i infeliç.

En gran part, el nostre model de vida es basa en l'explotació dels recursos finits i en la possessió de béns. Tard o d'hora, doncs, haurem d'entendre que si volem seguir vivint com ho fem ara necessitarem tres planetes i no els tenim.

El canvi climàtic, entre altres coses, és una conseqüència del nostre model

de vida, un avís que ens indica que estem vivint per sobre de les nostres possibilitats en un sistema de creixement de la producció i del consum tan gran que no és gratuït, que té implicacions i costos que no es paguen amb diners.

Per altra banda, molt del mal que anem fent, dia a dia, a la terra, a la naturalesa pot arribar a ser irreversible. Vivim a costa de l'extracció d'uns materials que han costat a la terra milions d'anys de produir, amb una flota pesquera que pot pescar més del que pot arribar a haver-hi al mar. La desertització avança i la biodiversitat es redueix dràsticament. La tecnologia ens ha permès guanyar momentàniament l'assalt contra el planeta, guanyar temps de manera que anem de passes davant seu, i el seu ritme natural de regeneració no ens pot seguir. Anem massa ràpid, i més tard o més d'hora haurem de frenar. No hauríem d'esperar a tallar fins l'últim arbre per adonar-nos que els diners no es poden menjar.

Davant d'això, no ens podem quedar de braços plegats, és necessari construir una altra manera de viure diferent a la que ens estan proposant des de la publicitat comercial i des d'idees de suposat confort.

És hora de deixar de treballar per l'economia de creixement sense fi. No es tracta de tornar a les caveres, sinó de fer una reflexió seriosa del que han suposat dos segles d'industrialisme sense límits; d'introduir en l'economia els costos reals dels recursos naturals i de “desmaterialitzar” l'economia, valorant temes com la qualitat de vida, l'oci, la salut, la cultura i les relacions socials. Si en l'era industrial i en el paradigma del creixement l'home ha volgut dominar la terra, ara el més important serà viure-hi en harmonia. Per això també hauríem de relocalitzar la indústria i l'agricultura de nou i acostar-la on vivim; de potenciar el transport públic (bus, trens i plans de compartir vehicle) i limitar radicalment l'ús dels vehicles privats; de treballar

menys hores i fer-ho amb qualitat; de defensar els espais naturals i els espais públics; de conservar la biodiversitat i prohibir els transgènics; d'eliminar el consum superflu i afavorir la producció i el consum local d'aliments i de serveis; de recuperar el sabor dels productes naturals i de temporada; de garantir un salari social (terres, habitatge...) a tothom per tal de facilitar l'autonomia personal; de fabricar productes ‘que durin’, sòlids i reparables; d'adoptar una higiene natural i preventiva eliminant els productes tòxics.

Totes aquestes són idees, són propostes concretes, que acompanyen una nova manera d'entendre la vida. En definitiva, es tracta d'incloure una gran dosi d'economia moral i de valors compartits. Posar en moviment sentiments de col·laboració on ara hi ha competència i optar per “ser” en comptes de “tenir”.

Primera Nit de Rock solidari

La Nit del Rock per a la Solidaritat i la Cooperació Internacional va resultar ser molt més que la part més lúdica del VII Curs de Solidaritat de Rubí Solidari. Es va convertir en un referent per a properes edicions gràcies a l'esforç i la col·laboració desinteressada de moltes persones.

La nit del 22 de novembre va ser una nit freda i després d'unes quantes hores de preparatius de llum i so, d'organitzar els músics arribats de diversos indrets de la comarca del Vallès Occidental i del Bages i de fer un petit sopar de germanor, les últimes proves de so donaven el tret de sortida de la nostra Nit del Rock per a la Solidaritat i la Cooperació Internacional.

El concert el van obrir els Wrong Way amb versions acústiques de grups com Smashing Pumpkins o Nirvana entre d'altres. Van continuar els nois d'A-Molddo que van fer versions molt potents de temes de Fito i Fitipaldis, Depeche Mode i 4 Non Blondies entre d'altres. Van tancar el concert els Demasiado Tarde amb rock urbà de factoria pròpia i amb lletres carregades de contingut social. Així va ser el concert musicalment parlant, però no només va ser això, abans i després de la idea i el concepte del concert va ser molt vigent. El concepte de cooperació el van posar els membres de Rubí Solidari que van aprovar aquest projecte dos mesos abans, els membres que el van recolzar amb el seu ajut

a l'hora de muntar i preparar tot el material, els membres de Castellars de Rubí que no tan sols van cedir el seu local, sinó que van participar activament en la preparació del concert, i com no, tothom que hi va venir a escoltar els grups, des d'amics i familiars fins a molts curiosos que van escoltar música i van entrar a gaudir d'acords (prop de dues-centes persones) que tres grups llançaven amb una única recompensa: tocar en directe per un motiu comú com era enfortir el concepte de solidaritat. Es va tractar d'un treball de moltes persones més enllà de les que havien organitzat inicialment el concert, i on la recompensa es trobava a gaudir d'aquesta col·laboració. Tot un exemple de cooperació desinteressada per un objectiu solidari. A tots, gràcies.

Ens queda dir que tots els grups que van participar-hi s'ho van passar d'allò més bé i que tenen la il·lusió de tornar en la propera edició de la Nit del Rock per a la Solidaritat i Cooperació Internacional. Així doncs, des de Rubí Solidari tenim la ferma voluntat de millorar en tot allò que puguem i obrirem les portes a tots ells per repetir. També seran obertes per a tots aquells que hi vulguin col·laborar per poder gaudir de nou d'aquell ambient de festa.

Us hi esperem l'any vinent.

PAU NAVARRO

Presentació de l'agenda llatinoamericana

Un any més, Rubí Solidari s'ha sumat a la campanya de l'Agenda Llatinoamericana. Aquesta Agenda està editada a Catalunya per un col·lectiu de Girona. L'objectiu és difondre, a través d'un abjecte útil, diferents problemàtiques i vies de solució del poble llatinoamericà. Enagunay, el tema central de la publicació és "Cap a un nou socialisme, la utopia continua". Jordi Planas, coordinador de l'agenda, ens va acompanyar en la presentació i va repassar alguns dels seus continguts. A més de vendre l'agenda, Rubí Solidari també n'ha enviat a Ocotol (Nicaragua), amb l'objectiu que els seus continguts i propòsits arribin tan lluny com sigui possible.

El mateix acte va comptar amb la presència de Juan Carlos Villamizar, dirigent polític i estudiant colombià asilat a Espanya. Villamizar va repassar la situació actual de Colòmbia, un país que es debat entre l'autoritarisme militar i la resistència popular. Una de les qüestions que va explicar va ser la situació del Polo Democràtic, un partit polític colombià que aglutina diferents moviments i entitats d'esquerra, i que és en aquests moments un objectiu polític i militar del govern colombià.

Brigadas 2008: Guatemala

El mes d'agost hem anat a Guatemala tres persones: l'Alba Bogonyà, el Victor Planxart i la Belen Pesado. Alba ja va formar part d'una de les brigades a Nicaragua, Victor va estar a Mèxic dins d'un projecte arqueològic i jo he estat dues vegades a Nicaragua com a brigadista i també vaig formar part de la comissió de Brigades a Nicaragua

els nens d'una classe de primària; també vam participar en l'entrega de llavors amb els delegats de les diferents comunitats rurals amb les que treballa l'associació i vam visitar un finca que han comprat on anirà la nova sede i on realitzen cultius ecològics de plantes medicinals, diferents arbres fruitals i flors, els productes que obtenen després els vénen per finançar l'associació.

-L'últim projecte que van visitar va ser la Cooperativa Nuevo Horizonte situada a Santa Ana que per-

“ANIMEM LA POBLACIÓ A PARTICIPAR A FUTURES BRIGADES”

tany al departament del Peten. Aquesta s'inicia al 1997 com a resposta al no compliment dels Acords de Pau, signats entre el govern de Guatemala i les guerrilles guatemalteques (Fuerzas Armadas Revolucionarias). Un grup d'excombatents de la URNG al 1998 s'uneixen per crear aquesta cooperativa. L'aportació de Rubí Solidari a la Cooperativa va ser la donació de diners per comprar un tractor.

Els projectes que porten a terme són de ramaderia, reforestació, piscicultura, turisme solidari, educació popular, salut, mercat solidari, recuperació de la memòria històrica, solidaritat, defensa dels recursos naturals i la terra.

També vam participar com a observadors i vam visitar: un bosc de selva que estan recuperant, on hi ha un antic campament d'exguerrillers; una llacuna on tenen la piscifactoria; un bosc de pins que han reforestats ells mateixos; camps de ramaderia amb vaques; una granja de gallines per l'obtenció d'ous ecològics; també vam visitar l'escola de la cooperativa on vam estar amb una classe de preescolar; vam formar part del seu turisme solidari, ja que vam dormir a l'alberg i vam fer els diferents àpats al restaurant de la cooperativa.

Aquesta cooperativa és un referent de transformació no només comunitària sino també social i de revolució per moltes comunitats de Guatemala.

La nostra valoració de la Brigada és molt positiva, ja que ens ha donat l'oportunitat de conèixer la realitat de Guatemala de molt a prop, hem pogut conèixer com és la seva cultura, els moviments socials i polítics que treballen per millorar la situació del país, sobretot pel manteniment de la cultura maia.

Amb aquest article animem a la població a participar en futures brigades a Guatemala, ja que no només estaran en contacte amb persones envejables implicades en la lluita per la millora del seu país, sino que també veurán unes terres maravolloses amb paisatges inimaginables.

La brigada ha tingut la duració d'un mes, en el qual hem estat tres setmanes visitant diferents projectes i una setmana de ruta visitant altres ciutats. Hem visitat tres projectes:

-El primer, en el qual hem estat una setmana, ha estat el Projecte Lingüístic de Santa Maria, aquest està situat al departament de Quetzaltenango, la sede del projecte està a Totonicapan.

El PLSM contribueix a la promoció, revalorització i desenvolupament de la Cultura Maia i de l'educació bilingüe intercultural a l'Altiplà Occidental, mitjançant accions dirigides a l'organització educativa, la incidència política, la generació d'investigacions lingüístiques-antropològiques, l'elaboració de propostes temàtiques i sectorials i la formació-capacitació de recursos humans bilingües qualificats.

Pertany al Moviment Tzuk kim-pop, que es defineix com un moviment per al desenvolupament regional, humà i ecològic culturalment sostenible de l'Altiplà Occidental; és una instància d'articulació política d'Organitzacions Socials i no Governamentals compromesos amb els processos de transformació social, econòmica, política i cultural.

La relació del PLSM amb Rubí Solidari s'inicia al 1997, s'ha recolzat l'educació bilingüe a les escoles de les comunitats rurals, primer amb les escoles i instituts de llengua quiché i actualment amb les de llengua mam.

La nostra participació amb l'associació ha sigut

com a observadors, les activitats que hem realitzat han sigut visites a diferents escoles i instituts de diferents comunitats rurals, que pertanyen a Totonicapan, on la majoria de la població és indígena i bilingüe, contretament hem anat a comunitats de parla quiché i mam. També vam participar en dues reunions amb els delegats de les escoles de Totonicapan i amb els de Quetzaltenango.

-El segon projecte que hem visitat és l'Associació de desenvolupament integral per la mancomunitat Huista (ADSOSMHU), està situada a San Antonio Huista al departament de Huhuetenango, aquesta es va formar fa quatre anys i treballen amb quatre municipis de la regió Huista, també formen part del Moviment Tzuk kim-Pop i molts dels seus membres militen en la Unidad Revolucionaria Nacional Guatemalteca (URNG), que és un partit polític que es defineix amb un projecte socialista, democràtic i revolucionari.

Les activitats que realitzen es divideixen en tres: capacitacions, activitats de sensibilització i projectes agroecològics.

En aquest projecte també vam estar una setmana com a observadors i vam realitzar diferents visites: com l'aula de capacitació on feien un curs de costura per dones i homes; vam participar en una xerrada de lideratge dirigida a les dones d'una comunitat rural; vam visitar una escola on vam realitzar tallers de màscares, de pulseres i pintura amb

Projectes a desenvolupar el 2009

Nom del projecte: Fortalecimiento de la producción Piscícola de la Cooperativa Nuevo Horizonte.

Situat al municipi: Flores, Santa Ana (Petén, Guatemala).

ONG responsable: Cooperativa Agrícola Integral Nuevo Horizonte.

Descripció del projecte: Pretén fer de l'activitat piscícola una font d'ingressos de la comunitat mitjançant l'aprofitament dels recursos existents: aigua, infraestructura mínima y experiència en el procés. També pretén millorar l'infraestructura existent modificant-la per incrementar la producció amb 15.000 alevins de Tila pia.

Nombre de beneficiaris: 329 persones de la cooperativa. Indirectament és beneficiària una població de més de 2000 persones (les comunitats properes que es beneficien de la producció).

Quantitat Obtinguda: pendent de resolució per part de l'Ajuntament

Nom del projecte: Micro crèdits para mujeres de Ocotal.

Situat al municipi de: Ocotal.

ONG responsable: Cooperativa de Mujeres Emprendedoras.

Descripció del projecte: Pretén ajudar a les dones més necessitades de la localitat mitjançant la concessió de petits préstecs, que han de retornar, per comprar matèries primeres i poder desenvolupar una activitat econòmica que els permeti la subsistència i l'accés a l'educació i a la salut.

Nombre de beneficiaris: 400 dones.

Quantitat obtinguda: està en marxa la recaptació pròpia de Rubí Solidari

Nom del projecte: Promoción de la Educación Bilingüe Intercultural en la Cuenca alta del Río Samala.

ONG Responsable: Proyecto Lingüístico Santa Maria.

Situat al Municipi: Totonicapán (Guatemala)

Descripció del projecte: Pretén l'enfortiment de l'educació bilingüe a la regió Mam amb la formació de docents, la generació de materials didàctics, la publicació de documents literaris i el treball amb les institucions educatives del país a la zona.

Nombre de beneficiaris: una població total de 25.201 persones.

Quantitat obtinguda: Pendent de resolució per part de l'Ajuntament

Nom del projecte: Adoquinado de 3 cuadras del Barrio Monseñor Madrigal.

Situat al municipi de: Ocotal (ciutat agermanada amb Rubí).

Institució responsable: Alcaldía Municipal de Ocotal.

Descripció del projecte: Pretén continuar l'acondiciament de l'entorn de l'hospital departamental per protegir-lo i assegurar l'accés de la població al centre hospitalari. D'igual manera pretén millorar les condicions higièniques i sanitàries del barri proper (residu contaminant, embassament d'aigües i proliferació d'insectes perjudicials per a la salut, etc.) i ampliar la xarxa vial.

Nombre de beneficiaris: 2.039 Persones. Indirectament és beneficiària tota la població del municipi i del Departament de Nueva Segovia (33.452 persones).

Quantitat Obtinguda: pendent de resolució per part de l'Ajuntament

Iraq i el dret a recuperar el futur

Damasc de matinada, quan la Teresa i jo hi vam posar els peus, semblava un cementiri de ciment. Enormes carreteres poc transitades, ponts, edificis altíssims. No es veia però s'intuïa el desert i aquesta peculiaritat es troba a molts països àrabs, on al costat d'empreses faraòniques s'acumulen la brutícia, els projectes a mig fer, la història.

De dia i també de nit, amb tot de gent pels carrers, Damasc és una gran ciutat. El seu centre no té res a envejar a cap capital que ara em vingui al cap. Comerços, restaurants, cafès i un moviment continu li donen vida. Tot i així no és tan gran, lluminosa i viva com diuen que era Bagdad. Com alguns iraquians, exiliats a Síria per l'Ocupació, ens van dir que era Bagdad: "Veus aquest carrer comercial? A Bagdad hi havia un el doble d'ample, el doble de llarg, amb edificis el doble d'alts".

Potser és exagerat, però el que és cert és que fos com fos aquell carrer, serà molt complicat que torni a ser igual. La Ocupació nord-americana (o ha estat mundial?) d'Iraq ha suposat el desmembrament del país, que es debat entre un present incert i un futur inexistent.

Però sí tenen present els iraquians: els que continuen al país i els que viuen a l'exili. A Síria s'hi han refugiat entre un milió i mig i dos milions d'iraquians. Una xifra gens menyspreable per a un país d'uns 19 milions d'habitants. Aquesta població és heterogènia: hi ha famílies senceres, homes sols, dones soles, vídues, orfes... Uns són cristians, la majoria són musulmans, una sunnis, els altres xiis. Unes pro-

venen de Bagdad, i altres de Bassora, de Faluya... Són en el seu conjunt un "petit Iraq" en territori siria.

Fora del seu país guanyen en seguretat, però perden en drets. Si bé hi poden viure, el govern siri no els permet treballar legalment. Teòricament, han de sobreviure amb l'ajuda que l'ONU ofereix (un lot d'aliments cada tres mesos, uniformes i material escolar per als infants). Una ajuda clarament insuficient per a una població que ha de pagar un lloguer i altres necessitats.

I en aquest conjunt, sobresurt una part especialment afectada i desprotegida: les vídues. Són dones que sovint tenen al seu càrrec infants, marcades per la violència, la pèrdua d'un (i la majoria de vegades) o més éssers estimats, ex-preses i ex torturades, i per a les quals és pràcticament impossible treballar fins i tot il·legalment.

En les nostres reunions amb elles, vam recollir històries duríssimes, però també ens vam emportar la seva força i la seva esperança. Elles mateixes ens van demanar ajuda per desenvolupar un projecte senzill: la creació d'ocupació. Aquestes dones volen poder treballar, i volen poder mantenir els seus fills i filles.

És per això que a Rubí Solidari treballarem en la recaptació de 6.500 euros per poder posar en marxa un taller de costura a Damasc. Hi treballaran dones iraquianes vídues i amb fills al seu càrrec. Necessitarem la solidaritat de tothom per aconseguir que aquest 2009 sigui l'any en què una petita part d'Iraq guanyi una part de la dignitat perduda.

Nicaragua y la intoxicación mediática

Queridos amigos de Nicaragua ,

El año 98 dejé una Nicaragua devastada por una guerra, por la corrupción y por las políticas neoliberales de los diferentes gobiernos del PLC. Dejé una Nicaragua llena de desesperanza y agotamiento. En las calles niños pidiendo limosna o limpiando zapatos, en las casas la gente muriendo de hambre.

Este verano volví para visitar a tantos amigos que a pesar de los años y las cosas todavía conservo. Llegué con miedo a lo que me iba a encontrar y con un punto de escepticismo debido a la desinformación que circula por Europa sobre el nuevo gobierno sandinista.

Mi primera sorpresa fue encontrarme un país con mejores infraestructuras, con carreteras decentes y buses mejores. Al leer la prensa nicaragüense me sorprendió el tono de las acusaciones que desprendía veneno y la presencia de algunas caras que en su tiempo habían sido colaboradores de la revolución.

Visité muchas zonas de Nicaragua y pasé un tiempo en el Norte , en el departamento de Nueva Segovia, uno de los departamentos más castigados por la guerra y con un índice de pobreza mayor. Al pasear por las calles ningún niño preguntó si podía lustrar mis zapatos y tampoco vi a ninguno oliendo pega. Sin embargo visité escuelas repletas de ellos en las que se trabaja en cuatro turnos desde que el gobierno sandinista decretó la gratuidad de la enseñanza. Si bien es cierto que hace diez años no se pagaba para ir a la escuela, si se pagaban los exámenes y la obligatoriedad del uniforme hacía que muchos niños descalzos se quedaran a la puerta de la escuela. A eso se le llamaba autonomía de centros escolares. En estos momentos la obligatoriedad del uniforme se contempla según los casos y se ayuda a las familias más pobres proporcionándoles uniformes y utensilios escolares. Los profesores corruptos acostumbrados a pedir dinero e incluso favores sexuales a cambio de poder hacer un examen están en estos momentos descontentos y se han alzado contra el gobierno. Los profesores que creen en lo que hacen y en la universalidad de la enseñanza están con el gobierno.

Estuve en Santa Rosa una comunidad casi en la frontera con Honduras en las que hace diez años no había luz y las condiciones de vida eran durísimas. Hoy en día 14 jóvenes de esta comunidad se forman en la universidad para ayudar al desarrollo de esta comunidad y del país. El gobierno sandinista ha hecho posible que los hijos de los campesinos más pobres puedan acceder a la universidad. Pude además con alegría comprobar que muchas de ellas son mujeres con todo lo que ello significa.

La sanidad también ha dado un vuelco. Hace diez años si una persona sin recursos se rompía un fémur estaba condenado a vivir en una cama para siempre. Si no podías pagar las radiografías y financiar la operación los hospitales no te aceptaban. A eso lo llamaban autonomía de centros hospitalarios. Hace diez

mente el día a día de los nicaragüenses en el ámbito rural es el llamado programa "Hambre Cero " por el que el gobierno pretende combatir el hambre entregando 350 bonos productivos alimentarios, yo pude comprobar con mis propios ojos como en las comunidades rurales más pobres. Pude comprobar como en comunidades rurales muy pobres se hacía entrega de terneros y cerdos en el marco de este programa. Asimismo el gobierno controla el precio de los granos básicos ya que se ha disparado debido a la crisis mundial. De esta manera los más pobres tiene acceso a la canasta básica.

Muchas personas humildes apoyaron en su momento la revolución sandinista y tuvieron que pagar con años de guerra y sufrimiento. Estados Unidos no permitió en su momento que Nicaragua floreciera en un tiempo dónde, a pesar de todo, se consiguieron grandes logros sociales. En aquellos años García Godoy todavía cantaba y se enriquecía gracias al amor del pueblo a la revolución. Cuando hoy en día uno viaja a Nicaragua y mira detrás de las cortinas de la llamada "sociedad civil " se encuentra con una segunda contra dirigida por una CIA que ya no se molesta en esconderse. Entonces lo hicieron con la fuerza bruta y ahora lo hacen con la manipulación y la intoxicación mediática.

Cuando uno viaja a Nicaragua se da cuenta que el MRS no tiene ningún arraigo social y que son los ricos que ayer fueron revolucionarios y que ahora se olvidaron de los humildes. En la manifestación de la coordinadora civil eran 15.000 personas a los que se les pagaba cien córdobas por asistir. El 19 de julio eran más de cuatrocientas mil personas las que se agolpaban para ver a Daniel y celebrar a este gobierno.

Naturalmente hay cosas polémicas y no creo en los gobiernos perfectos pero a todos aquellos que estimáis Nicaragua y que hacéis trabajo solidario os pediría que no os dejarais intoxicar por las raras e intencionadas informaciones que nos llegan a Europa. La mayoría de las veces no son más que un corta y pega de los periódicos nicaragüenses propiedad de la derecha más tremenda.

A todos aquellos que creéis en el espíritu crítico os animo a no dejarse llevar por esa corriente mediática que nos dice quienes son los malos y los buenos de la película. A todos los que una vez creísteis en el sandinismo os digo que en estos momentos no hay peor enemigo de los humildes y de los sandinistas que aquellos que en nombre de la democracia no hacen más que destruir la esperanza de un pueblo que ha sufrido mucho.

Os animo a seguir trabajando y a no dejar a Nicaragua sola. Os digo que quién hoy visita Nicaragua se encuentra a pesar de los pesares un pueblo por primera vez esperanzado en un futuro mejor. Os animo a viajar y a verlo con vuestros propios ojos. Os invito a desechar los absurdos artículos que en los últimos tiempos sólo arrojan veneno y sólo dan voz a cuatro intelectuales que se olvidaron del pueblo.

Con toda la esperanza de que las palabras todavía tienen poder ..
un abrazo solidario y sandinista!

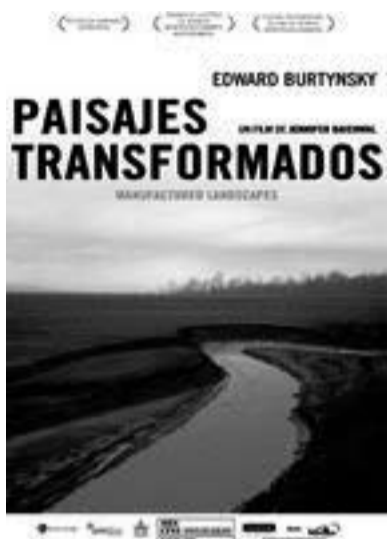
“ EN ESTOS MOMENTOS LOS CENTROS Y LOS MÉDICOS ESTÁN OBLIGADOS A OPERAR Y A HACER VISITAS A DOMICILIO CUANDO LA SITUACIÓN LO REQUIERA ”

años vi a dos personas compartiendo una cama y a niños en el suelo por falta de ellas. En estos momentos los centros y los médicos están obligados a operar y a hacer visitas a domicilio cuando la situación lo requiera. Como en la educación también en este sector ha habido grandes cambios a favor de los más humildes. Los médicos son ahora obligados a cumplir sus jornadas hasta la última hora y a atender a todo el mundo sin distinción de recursos. Naturalmente todos aquellos que antes hacían grandes negocios con la salud de la gente y que no cumplían sus horarios a pesar de recibir un sueldo por ello se han levantado a gritar contra este gobierno. Todos aquellos médicos que creen en la universalidad de la salud están con el gobierno.

Otra de las medidas desconocidas en Europa y que está aliviando enorme-

Propostes per saber-ne més...

CINEMA

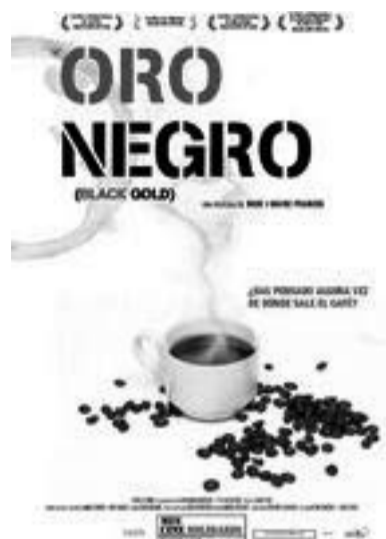

Paisajes transformados

(Manufactured landscapes)
Direcció: Jennifer Baichwal
País: Canadà
Any: 2006
Duració: 90 min

“Paisajes transformados” és un documental sobre el treball de l'internacionalment reconegut artista Edward Burtynsky. La pel·lícula transcorre a la Xina, mentre fotografia la evidència i els efectes de la massiva revolució industrial del país. La presa més gran del món, les fàbriques kilomètriques i la exultant renovació urbana de Shanghai, són alguns dels temes que captura la lent de la seva càmera en aquest documental que ens fa reflexionar sobre el nostre impacte al planeta.

(Veure web www.labutaca.net)

Oro negro

(Black gold)
Direcció: Nick Francis y Marc Francis
Països: Regne Unit i USA
Any: 2006
Duració: 82 min

“Oro negro” és un documental sobre el comerç del café. Aborda els esforços de diverses cooperatives a Etiòpia per aconseguir un preu just pel seu café, reconegut com un dels millors del món, i els esforços de Tadesse Meskela, representant de la cooperativa, per fer-se un lloc al mercat mundial. La indústria del café és molt lucrativa, les companyies multinacionals s'embutxaquen més de 80.000 milions de dòlars anuals, el que converteix el café en un producte rentable a nivell mundial, com el petroli.

(Veure web www.labutaca.net)

Nuestro pan de cada día

(Unser täglich brot)
Direcció: Nikolaus Geyrhofer
País: Àustria
Any: 2005
Duració: 92 min

“Nuestro pan de cada día” reflexa el dia a dia de tot el procés d'industrialització i mecanització a la que s'ha vist sotmesa la ramaderia i l'agricultura en un país desenvolupat. Al mateix ritme de les cintes transportadores i les immenses màquines, la pel·lícula ens mostra diferents indrets de l'Europa on es produeixen aliments. Llocs monumentalment grans, paisatges surrealistes i sons estranys. Un fred entorn industrial que deixa poc espai a l'individualisme. Sense comentaris ni entrevistes explicatives, el documental es manifesta a la pantalla com un estrany somni molest.

Nosotros alimentamos al mundo

(We feed the world)
Direcció i guió: Erwin Wagenhofer
País: Àustria
Any: 2005
Duració: 96 min

Documental que parla dels aliments i la globalització, dels pescadors i els agricultors, dels camioners de llarga distància i els executius de grans companyies, de la circulació dels aliments, una pel·lícula sobre l'escassetat dins de l'abundància. “Nosotros alimentamos al mundo” ofereix una visió del procés de producció del nostre menjar al mateix temps que respon a la qüestió de què te a veure amb tots nosaltres la fam al món.

(Veure la programació dels cinemes)

PUBLICACIONS

Informe sobre la globalització

Ignacio Ramonet, Bernard Cassen, Samuel Bowles, Jean Ziegler, Jacques Nikonoff, Samir Amin, Serge Halimi, Olivier Vilain, Gabriel Kolko, Ha-Joon Chang, Harvy B. Feigenbaum, Christian Zimmer.

Agost 2007. Ignacio Ramonet
Preu: 19 euros

La globalització és el principal enfrontament del moment actual: el mercat contra l'Estat; el sector privat contra els serveis; l'individu contra la col·lectivitat; l'egoïsmes contra la solidaritat. Es tracta d'un fenomen que provoca convulsions importants arreu del món (privatitzacions, deslocalitzacions, el poder dels fons d'inversió, etc.), acompanyat d'una gran ruptura econòmica, política i cultural.

Alerta 2008; informe sobre conflictes, drets humans i construcció de pau

VV.AA. ICARIA, 2008
ISBN: 9788474269789
Preu: 19 euros

El militarismo en España. Balance del ciclo armamentista hasta 2007

Arcadi Oliveres, Pere Ortega
Editorial Icaria, 2007
Preu: 17 euros
EAN9788474266054

Estúpidos hombres blancos

Michael Moore

Estúpidos hombres blancos és una divertida sàtira política, condemna despiadada del Govern Bush i de la hipocresia d'una societat, i una obra lúcida i vigorosa que no deixa indiferent.

Vine a treballar amb nosaltres

Rubí Solidari és una organització no governamental (ONG) que treballa per la defensa i el desenvolupament dels valors de la cooperació, la solidaritat, la justícia, la pau, la convivència i la sostenibilitat en el món. Per això fem campanyes tant de sensibilització i informació a Rubí com de col·laboració tècnica i econòmica en projectes de cooperació per al desenvolupament.

Els nostres objectius són:

- **Treballar** per la solidaritat i la cooperació amb els pobles del Tercer Món conjuntament amb tots els grups i persones de Rubí que estiguin interessades en aquesta tasca.
- **Sensibilitzar** la ciutadania de Rubí sobre la situació de desigualtats, catàstrofes naturals i vulneracions dels Drets Humans que pateix la humanitat.
- **Potenciar** els agermanaments que hi ha entre Rubí i altres ciutats del món: Ocotal (Nicaragua), Guelta (Sàhara Occidental), Padahuel (Xile) i Boyeros (Cuba).
- **Promoure** la informació per a un millor coneixement de l'estat del món.
- **Augmentar** la consciència i les actituds solidàries dels ciutadans i ciutadanes de Rubí.
- **Donar suport** a les actuacions a favor de la solidaritat, la justícia, la convivència i la defensa dels humans arreu del món.

Hem cooperat amb Bòsnia, Brasil, Burkina Faso, Cuba, Eslovènia, Guatemala, Mèxic, Moçambic, Nicaragua, Paraguai, Sàhara Occidental, El Salvador, Veneçuela, Marroc, Mauritània, Colòmbia, Iran, Argentina, Xile, Camerun, l'Índia i Palestina.

Com pots col·laborar amb Rubí Solidari?

- Amb una aportació econòmica a: Caixa Catalunya 2013 0178 2 1 0200917150
- Treballant amb nosaltres
- Fent-te soci amplint aquesta butlleta

Nom i cognoms: _____

Adreça: _____ Població _____ CP _____

Telèfon _____ e-mail _____

Vull col·laborar amb Rubí Solidari amb una aportació única de _____ €

Vull col·laborar amb Rubí Solidari amb una aportació anual de _____ €

Vull participar en els grups de treball de Rubí Solidari SI NO

Banc/Caixa _____ Titular del compte _____

Adreça _____ Població _____ CP _____

Número de compte _____ Quantitat _____ €

Benvolguts senyors,

els prego que amb càrrec al meu compte corrent/llibreta d'estalvi, facin efectiu el/s rebuts/s que al meu nom i per la quantitat indicada presenti l'entitat Rubí Solidari.

Data i signatura.